

Τζών Σακκής

Τα Νησιά

Μετάφραση, Θανάσης Φωτιάδης
Λίνα Τσουκαλά και Άγγελος Σακκής

Ενα βράδι, μετά που ευτυχισμένα το δείπνο, μετά που δέν βρέθηκαν μέχρι πολύ αργότερα, αλλά μόνο αυτός που το βρήκε, κάποιος απ' αυτούς σκεφτόταν το μικρό αυτοκινητάκι που τό 'φερε στο δέρμα του, που τού'χε δωθεί, «να αισθανθείς τις κρύες ρόδες καθώς γυρίζουν» του είπαν «στο χέρι σου, στήν πλάτη σου» του είπαν «έλα στο τραπέζι» «γνώρισε τα ξαδέλφια σου»

Δεν μπορείς να κάνεις ψαράκια με την πέτρα
μεσ' το σπίτι χωρίς ν' ανάβεις φωτιές

δεν μπορείς να βάζεις φωτιά στην παραλία
τ' απόγευμα χωρίς βάρκες

το σπίτι ήταν ένας σαλιάρης ασπρος γίγαντας
πού' σερνε τα σπλάχνα του όλο το καλοκαίρι

η παραλία είναι ίσο έδαφος παιχνιδιού
για έντομα, ξαδέλφια και βάρκες

στις ταινίες υπάρχουν έρημες παραλίες
που σημαίνει ότι οι αλάνες είναι βρώμικες μα ακόμα καίνε

το ξενοδοχείο ολοκληρω είναι προσβάσιμο μόνο
με βάρκα ή με τα πόδια, ένας ορμίσκος φέρνει
στις παραλίες νόμο και τάξη

δεν μπορείς να κάνεις ψαράκια με την πέτρα πάνω
στην αφθονία του νερού χωρίς να εγκαταλείπεις
το απόγευμα, καθε γεύμα καταλήγει
να καταστρέφει βάρκες με φωτιές.

Τα δύο αγόρια σαν μιά κουρτίνα από γιγάντειες φτερούγες κανουν πίσω μακριά απ' αυτή την έκφραση-πριόνι «ευτυχισμένα» στην αλάνα τ' αγόρια παίζουν με συρματοπλεγμά πάνω στο τραπέζι ψαράκι με ψωμί και λάδι βγαλμένα από ταινίες στρώνοντας το μακρύ τραπέζι με τις πορτοκαλάδες τους και κόκκαλα να τους κολάνε στο λαιμό πριν τ' αγόρια κάτσουν στις θέσεις τους καθυστερώντας όσο μπορούν κυνηγώντας έντομα στα λιόδεντρα ο δεντρόκηπος έχει αίσθηση δροσιάς και ξύλου στουμπώνοντας την άσπρη ταραμοσαλάτα κάτω απ' το σπίτι η λασπη είναι ιδανική για να παίζεις πόλεμο μ' αυτή την κουρτίνα ξηλωμένη με μανία σε κλωστές πίσω απ' την πλάτη τους αυτός ο αραχνούφαντος ιστός που κάνει το τραπέζι να γίνεται κάστρο σε τέσσερα πόδια.

Τα ξαδέλφια τραγουδούσαν μιά ποιμενική εντόμων

Τα ξαδέλφια τραγουδούσαν ένα στρέμμα, μιά αποθήκη
Μιά πέτρα πετάρισε πάνω στην κοιλιά του σκάζοντας
Πυκνή κόκκινη φωτιά, μαζεύουμε σαλιάγκους
Τρώγοντας στον δεντρόκηπο, μάρμαρο
Στο καλοκαίρι στιλπνό σαν λιωμένο χιόνι
Το εξοχικό μεσημεριάτικοι ύπνοι και σαλιγκάρια
Που ακόμα βράζουν, φαγητό, πράσινα έντομα τριζοβολούν
Τόσο πολύ που, σαν τον ψαρά
Αναδιπλώνονται σαν μυρουδιά.

Μετάφραση, Θανάσης Φωτιάδης, Λίνα Τσουκαλά και Άγγελος Σακκής, 17 Απριλίου 2015